

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 232.594 van 19 oktober 2015
in de zaak A. 214.744/IX-8567**

In zake: Edwin MICHALIK
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Philippe Declercq
kantoor houdend te 3320 Hoegaarden
Gemeenteplein 25
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de KATHOLIEKE UNIVERSITEIT LEUVEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Jan Bergé en Pieterjan Osaer
kantoor houdend te 3000 Leuven
Naamsestraat 165
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het administratief cassatieberoep

1. Het administratief cassatieberoep, ingesteld op 16 januari 2015, strekt tot de nietigverklaring van het besluit nr. 2014/373 van 18 december 2014 van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking nr. 11.102 van 18 februari 2015 is het cassatieberoep toelaatbaar verklaard.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 12 oktober 2015.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Tomaz Thys Van Den Audenaerde, die *loco* advocaat Philippe Declercq verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Jan Bergé, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen heeft in de bestreden beslissing de volgende samenvatting van de feiten gegeven:

“Verzoeker is in het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de opleiding Master in de Geneeskunde.

Op het examen voor het opleidingsonderdeel Nier behaalt verzoeker een examencijfer van 9/20. Het examencijfer bestaat uit de volgende deelscores:

- Nefrologie: 5/40
- Urologie: 32/40
- Radiologie: 4,25/10
- Pathologie: 3/10

zijnde samen 44,25/100 of 8,85/20 afgerond naar 9/20.

Verzoeker tekent op 16 september 2014 intern beroep aan tegen dit examencijfer. Verzoeker geeft aan geen bezwaren te hebben tegen de onderdelen nefrologie, radiologie en pathologie maar wel tegen de quotering van 32/40 voor urologie.

In zijn intern beroep voert verzoeker het volgende aan:

‘(...)

Echter heb ik bezwaren tegen het resultaat van het examenonderdeel Urologie, geëxamineerd door prof. (F.V). Hoewel 32/40 op zich zeker geen slecht resultaat is (het beste resultaat van de groep van het bewuste examenmoment, volgens prof. (V)) had ik beter verwacht en verdien ik beter.

Mijn schriftelijke voorbereiding was perfect (naar de woorden van prof. (V) tijdens de feedback). Ik kon op alle vragen en bijvragen correct en volledig antwoorden. Aan het feit dat prof. (V) geen notities heeft genomen van het mondeling examen, kan ik niets doen. Ik heb zelfs tijdens de schriftelijke voorbereiding geanticipeerd op de meest logische (en eerst gestelde) bijvraag van de vraag i.v.m. het mechanisme achter een erectie, namelijk de (medicamenteuze) aanpak van erectiestoornissen. Het feit dat er geen notities door prof. (V) zijn genomen, pleit voor een vlot verloop van het examen. Ik had een 36-38/40 op z'n minst verwacht. In principe geeft een vlot verlopen, foutloos en compleet beantwoord examen recht op het maximum van de punten. Echter ben ik realistisch en had ik kunnen leven met 36/40.

Wanneer de resultaten van naderbij worden bekeken, kan men vaststellen dat als ik 35,25 op het examenonderdeel Urologie gehaald had, ik een globaal cijfer van 47,5/100 zou hebben gehad. Dit is gelijk aan een 9,5/20, en na toepassing van de afrondingsregels wordt dit een 10/20. Met andere woorden, ik zou geslaagd zijn voor het opleidingsonderdeel ‘Nier’. Het hoeft niet vermeld te worden dat het benodigde resultaat onder het verwachte resultaat ligt.

(...)'.

De interne beroepsinstantie behandelt het beroep op 29 september 2014 en komt tot de volgende beslissing:

‘Op 16 september tekende u beroep aan tegen het examenresultaat voor het opleidingsonderdeel ‘Nier’ en meer specifiek tegen het onderdeel ‘Urologie’ dat deel uitmaakte van dit examen. Tijdens een persoonlijk gesprek op 26 september kon u uw argumenten toelichten.

U behaalde voor dit deel van het examen een score van 32/40. U vermeldde tijdens dit gesprek dat naar uw aanvoelen de schriftelijke voorbereiding die u op het examen gemaakt had perfect was en dat u ook alle vragen en bijvragen correct kon beantwoorden. U verwees hierbij ook dat u tijdens de schriftelijke voorbereiding geanticipeerd had op de meest logische (en eerst gestelde) bijvraag. U verklaarde ook dat prof. (V) tijdens het examen ook het perfecte verloop ervan zou hebben bevestigd. Op basis van het examenver-

loop had u minstens een 36-38/40 op dit examen verwacht. U verduidelijkt hierbij dat indien een dergelijke score zou zijn toegekend, u ook geslaagd zou zijn geweest voor het opleidingsonderdeel als geheel.

In opvolging van uw beroep heb ik bijkomende motivering opgevraagd bij de betrokken faculteit. Prof. (V) bevestigde dat u een zeer goed examen had afgelegd, dat echter niet perfect was. Hij ontkent dan ook gezegd te hebben dat dit examen perfect zou zijn geweest. In het algemeen stelde prof. (V) dat u(w) antwoorden te breed waren en te weinig ‘to the point’. Hij verwees hierbij naar het feit dat u in de TNM classificatie (vraag 1) niet uitlegt waarvoor de letters T, N en M staan (zijnde Tumour, Nodes en Metastases). Het voorbeeld (dat) u aanhaalt toont T2 en T3, maar maakt geen verschil tussen T2a/T3a en T2b/T3b, toont T4 maar geen verschil tussen T4a en T4b, toont N1 maar niet Nx, N2, N3 enz. Dit antwoord blijft een goed antwoord, maar is dus niet perfect. Daarnaast haalt u GI tot GIII aan als voorbeeld maar dit is geen onderdeel van TNM. U legt ook het verschil niet uit tussen T en G, waardoor uw antwoord iets te breed is. Verder geeft u geen enkele tekening of schema van de erectiele functie (vraag 2). Prof. (V) verwachtte hier een anatomisch schema en een schema op celniveau (met aantonen van NO en PDE5, CGMP). Beide schema's waren in de slides van de les aanwezig. Het door u gegeven antwoord is behoorlijk, maar niet op het hoogste niveau.

Op basis van deze informatie stel ik vast dat prof. (V) voldoende de door u behaalde score voor het onderdeel ‘Urologie’ motiveert. Dit resultaat wordt dan ook niet meer gewijzigd. Aangezien u via uw motivatiebrief en in ons gesprek ook duidelijk aangaf niet de andere deelresultaten te willen betwisten, blijft ook het globale eindresultaat voor het opleidingsniveau ‘Nier’ ongewijzigd. (...).”

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

4.1. Het eerste middel is geput uit de schending van “artikel 1.3.24° van het besluit van de Vlaamse regering tot codificatie van de decretale bepalingen betreffende het hoger onderwijs, artikel II, 222,1° van hetzelfde besluit en het examenreglement van de KU Leuven en het motiveringsbeginsel”:

“doordat de Raad in de motivering [...] van oordeel is dat een examenresultaat niet kennelijk onredelijk is wanneer het gesteund is op de toelichting van een schriftelijke voorbereiding, dan wel een gebrek aan toelichting in die schriftelijke voorbereiding terwijl een mondeling examen beoordeeld dient te worden op basis van het mondeling examen en niet op basis van de schriftelijke voorbereiding van het mondeling examen, noch op de toelichting ervan.”

4.2. Verzoeker licht toe dat “het examenreglement” geen definitie geeft van het mondeling examen. De Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen heeft ten onrechte geoordeeld dat schema’s en tekeningen tot de essentie van een antwoord behoren ongeacht de examenvorm en dat wanneer een schema volgens verzoeker tot de essentie behoort van een schriftelijk examen, dit eveneens tot de essentie behoort van een mondeling examen.

Volgens verzoeker moet ‘mondeling’ worden begrepen in de spraakgebruikelijke betekenis van het woord en het begrip staat daarbij tegenover ‘schriftelijk’. De essentie zelf van een mondeling examen “verzet zich tegen het betrekken – en dan nog bij de essentie van het antwoord – van schema’s en tekeningen”. De bodemrechter heeft volgens verzoeker “op die wijze gemotiveerd in strijd met de bewoording ‘mondeling’ in het examenreglement”.

Daarenboven heeft de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen “minstens onduidelijk en tegenstrijdig gemotiveerd waarom tot de essentie van een antwoord bij een mondeling examen ook een schema of tekening zou behoren”. Met verkeerde overname van een zogenaamde stelling van verzoeker heeft deze rechter immers geoordeeld dat het behoren tot de essentie van een mondeling examen van schema’s en tekeningen afgeleid wordt uit het behoren tot de essentie van een schriftelijk examen van deze tekeningen en schema’s. Deze “tegenstrijdige, en minstens volledig onduidelijke” motivering over wat tot de beoordeling van het mondelinge examen behoort, “maakt de bestreden beslissing in strijd met de motiveringsplicht”.

De bodemrechter heeft het mondeling karakter van het examen geschonden door tekeningen en schema’s als essentieel onderdeel ervan te be-

schouwen of door te verwijzen naar de schriftelijke voorbereiding die voor de student geen verplichting inhoudt. Tevens heeft deze rechter ten onrechte geoordeeld, met betrekking tot de beoordeling van 32/40 en niet 36 of 38/40, dat de mogelijke tekortkomingen gesteund zijn op de schriftelijke voorbereiding, waarbij het resultaat volgt uit het feit dat verzoeker niet aantoonde de aanvulling spontaan bij het mondeling examen te hebben gegeven:

“Ook op dit punt stelt het besluit klaarblijkelijk dat het feit dat de aanvankelijke uiteenzetting van de verzoekende partij wordt aangevuld met bepaalde elementen tijdens het mondeling examen zou meebrengen dat de gegeven quotering niet kennelijk onredelijk laag is.

Weerom wordt hier, minstens impliciet, door de Raad geoordeeld dat de verzoekende partij een volledig antwoord zou dienen te geven vanuit de gegevens van de schriftelijke voorbereiding om daarop beoordeeld te worden, en nog wel in die zin dat wanneer een interactief gesprek zou tot stand komen door het feit dat bijvragen worden gesteld waarop juist wordt geantwoord, dit als negatief bij de beoordeling zou worden betrokken.

Er zou dan in de redenering van het bestreden besluit immers volstaan met de gegeven en bestreden 32/40 en daaruit wordt ten onrechte afgeleid dat niet 36 of 38/40 dient te worden toegekend.

Nergens wordt bepaald dat het feit dat een bijvraag wordt gesteld door een examinerator meebrengt en impliceert dat het antwoord onjuist zou zijn of, indien het juist is, minder dient te worden geciteerd te worden omdat het niet spontaan werd gebracht.

Ook deze motivering is minstens tegenstrijdig met wat m.b.t. de punten wordt gemotiveerd, in het bijzonder waar gesteld wordt dat een ‘text book answer’ meebrengt dat de student excelleert, zowel in inhoud als vorm, wanneer hij de vragen werkelijk compleet beantwoordt en de bijvragen correct beantwoordt.

In die redenering zou zelfs het eenvoudig stellen van de bijvraag door de examinerator impliceren dat deze zelf door zijn vraagstelling meebrengt dat de student een minder resultaat zou krijgen wegens het niet-excelleren, ook al zouden alle vragen volledig correct worden beantwoord.”

4.3. In de memorie van wederantwoord voegt verzoeker toe dat de bestreden beslissing strijdig is “met de aangehaalde bepalingen in de motiveringsplicht” omdat de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen het mondelinge karakter van het examen schendt door te aanvaarden dat er schriftelijke vereisten aan worden gesteld. Die kritiek slaat niet op het openbaar karakter van het examen, aldus verzoeker. Hij onderstreept ook nogmaals dat de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen “minstens onduide-

lijk en tegenstrijdig gemotiveerd heeft waarom tot de essentie van een antwoord bij een mondeling examen ook een schema of een tekening zou horen”.

Beoordeling

5.1. Krachtens artikel 14, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State doet de afdeling Bestuursrechtspraak uitspraak, bij wijze van arresten, over de cassatieberoepen ingesteld tegen de door de administratieve rechtscolleges in laatste aanleg gewezen beslissingen in betwiste zaken “wegens overtreding van de wet of wegens schending van substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen”.

5.2. Luidens artikel II.291 van de Codex Hoger Onderwijs beoordeelt de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen of studievoortgangsbepalingen in overeenstemming zijn met “1° de decretale en reglementaire bepalingen en het onderwijs- en examenreglement” en “2° de algemene administratieve beginselen”.

Noch in de stukken die zijn neergelegd door de partijen voor de bodemrechter en die door deze laatste als rechtsplegingsdossier aan de Raad van State zijn bezorgd, noch overigens in de procedure voor de Raad van State – inzonderheid als bijlage bij de voorziening in cassatie – is een afschrift van een onderwijs- en examenreglement opgenomen. Het examenreglement is ook niet door de bodemrechter in zijn beslissing overgenomen.

Het door verzoeker ingeroepen “examenreglement” – nog daargelaten de vaststelling dat in het middel geen schending van enige specifieke bepaling ervan wordt aangevoerd – behoort bijgevolg niet tot de stukken waarop de Raad van State als cassatierechter vermag acht te slaan.

5.3. In zoverre het middel de schending aanvoert van “het examenreglement”, kan het om die reden niet worden aangenomen.

6. Artikel I.3, 24°, van de Codex Hoger Onderwijs geeft “voor de toepassing van deze codificatie” een definitie van ‘examen’:

“examen: elke evaluatie van de mate waarin een student op grond van zijn studie de competenties, verbonden aan een opleidingsonderdeel, heeft verworven.”

Een definitie heeft in beginsel geen normatieve draagwijdte. Hoe dan ook is deze definitie vreemd aan de examenvorm, inzonderheid het mondelinge examen.

In zoverre faalt het middel in rechte.

7. Verzoeker noemt in het middel artikel II.222, 1°, van de Codex Hoger Secundair Onderwijs geschonden, maar hij citeert in zijn toelichting bij het middel artikel II.222, 3°, van dezelfde Codex. In de beide gevallen betreft het informatie die het schoolbestuur moet opnemen in het examenreglement:

“Het instellingsbestuur stelt een examenreglement op. Dit omvat ten minste:
1° de wijze waarop de vorm van de examens wordt bepaald en bekendgemaakt [...]
3° de wijze waarop de openbaarheid van zowel de mondelinge als schriftelijke examens wordt gewaarborgd.
[...]”

Nog daargelaten dat wat verzoeker onderzocht wil zien noch met de ene, noch met de andere formaliteit heeft te maken, zij herhaald dat de Raad van State geen kennis mag nemen van het examenreglement en bijgevolg evenmin de eventuele miskenning van artikel II.222 van de Codex Hoger Onderwijs kan beteugelen. Die vaststelling volstaat om het middel ook in zoverre te verwerpen.

8.1. Ten slotte verwijst verzoeker in het middel naar “de motiveringsplicht”.

Aangenomen wordt dat de jurisdictionele motiveringsplicht is bedoeld, die de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen als administratief rechtscollege moet naleven.

Er zij aan herinnerd dat deze verplichting om een rechterlijke uitspraak te motiveren het karakter heeft van een vormvereiste met beperkte draagwijdte. Een uitspraak is gemotiveerd wanneer de rechter duidelijk en on-dubbelzinnig de redengeving uiteenzet – al ware die redengeving verkeerd of onwettig – die hem ertoe brengt de beslissing te nemen. Bijgevolg is niet de vraag aan de orde of in de beslissing een verkeerde beoordeling van de feitelijke gegevens is uitgedrukt. Wanneer een motivering voorts leidt tot onjuiste gevolgtrekkingen in rechte, levert dit een schending van de wet op maar geen motiveringsgebrek. Het gaat er daarbij dus ook niet om of de motivering omstandig of juist is; alleen een gemis aan motivering – of daarmee gelijkgestelde gevallen, zoals tegenstrijdigheid in de motieven – maakt een schending uit van de jurisdictionele motiveringsplicht.

8.2. De Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen heeft de visie van verzoeker als volgt beoordeeld:

“Uit de ECTS-fiche blijkt dat het examen voor het onderdeel Urologie wordt georganiseerd onder de vorm van een mondeling examen met een schriftelijke voorbereiding. Het examen bestaat volgens de ECTS-fiche uit één grote vraag, één kleine vraag en een ‘vijftal bijvragen’. Op het blad dat verzoeker voor zijn schriftelijke voorbereiding ter beschikking heeft gekregen, staat vermeld: ‘Het examen urologie is een mondeling examen met schriftelijke voorbereiding bestaande uit één grote vraag en één kleine vraag (totaal op 40 punten).’ Van bijvragen is hier geen sprake. Verzoeker bevestigt evenwel dat er daadwerkelijk bijvragen zijn gesteld. In de wederantwoordnota bevestigt verzoeker overigens dat het examen conform de ECTS-fiches is verlopen.

Verzoeker werd gevraagd om een korte toelichting voor te bereiden over ‘TNM staging’ en een voorbeeld te geven, en om de vraag ‘hoe ontstaat een erectie’ uitgebreid te bespreken.

De eerste vraag (TNM staging) werd door verzoeker uitgebreid schriftelijk voorbereid. Op de schriftelijke voorbereiding heeft de docent verschillende opmerkingen genoteerd met betrekking tot elementen die in die voorbereiding niet aan bod zijn gekomen, en blijkbaar ook niet in de aanvankelijke mondelinge toelichting door verzoeker.

De tweede vraag (erectie) was de hoofdvraag, maar is op de schriftelijke voorbereiding niet ruimer toegelicht dan de eerste vraag. Het is niet kennelijk onredelijk om bij een vraag tot uitgebreide bespreking, te verwachten dat de student alle kennis en vaardigheden bij zijn antwoord betreft en in voorkomend geval spontaan ook schema's en tekeningen uit de leerstof weergeeft. Dit hoeft niet expressis verbis bij de vraagstelling te worden vermeld. Uit de wederantwoordnota kan worden opgemaakt dat verzoeker deze schema's ook zelf beschouwt als een essentieel onderdeel van het antwoord ('Bij een schriftelijk geëvalueerd examen spreekt het voor zich dat zulke schema(') dienen neergeschreven te worden (en dan had ik dit ook gedaan), echter bij een mondeling examen is dit niet zo'). Het is van twee dingen één: ofwel behoren deze schema's tot de essentie van het antwoord en dan is dit het geval ongeacht de examenvorm. Verzoeker bevestigt dat de schema's bij een schriftelijk examen zeker moeten worden opgeschreven; hij maakt voor de Raad evenwel op geen enkele wijze duidelijk waarom verzoeker ze bij een mondeling examen met schriftelijke voorbereiding dan achterwege zou kunnen laten en ze slechts op uitdrukkelijk vraag van de examinerator bij zijn antwoord zou moeten betrekken, zonder dat dit zich zou weerspiegelen in de toegekende punten.

Uit de toelichting van de betrokken docent naar aanleiding van het intern beroep (e-mail van 29 september 2014) blijkt dat de schriftelijke voorbereiding van verzoeker 'zeer goed' was. De docent licht verder toe dat een score van 36 tot 38/40 enkel wordt gegeven wanneer de student werkelijk excelleert in zowel inhoud als vorm en wanneer de vragen werkelijk compleet worden beantwoord; wanneer omzeggens een 'text book answer' wordt gegeven en ook alle bijvragen correct worden beantwoord. Dit kan niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk worden beschouwd.

Dat bepaalde details of verklaringen niet bij de initiële toelichting werden gegeven, maar eventueel wel naar aanleiding van bijvragen, kan in redelijkheid verantwoorden dat aan verzoeker geen 38 of 36/40 werd toegekend, maar wel 32/40. In de wederantwoordnota lijkt verzoeker dit ook als verloop van het examen te bevestigen, waar hij stelt dat de aangegeven tekortkomingen gebaseerd zijn op de schriftelijke voorbereiding, die dus alleszins niet volledig was.

Verzoeker toont niet aan dat hij de aanvullingen en de nadere kadering spontaan bij de mondelinge uiteenzetting heeft gegeven, en de notities van de examinerator wijzen er integendeel op dat bepaalde elementen van het antwoord geen deel uitmaakten van de aanvankelijke uiteenzetting van verzoeker. Aan de hand van de voorliggende stukken toont verzoeker niet aan dat de gegeven quoterings kennelijk onredelijk laag is.

Dat verzoeker uitging van de veronderstelling dat de examinerator aangeeft wanneer er voldoende details zijn gegeven, zoals hij in zijn wederantwoordnota uiteenzet, lijkt één mogelijkheid te zijn, maar is gewis niet de enige wijze waarop een mondeling examen met schriftelijke voorbereiding kan verlopen. De vooronderstelling van verzoeker impliceert ook niet dat de betrokken examinerator deze visie deelt.

Het middel is ongegrond."

8.3. Waar verzoeker stelt dat de bodemrechter het mondelinge karakter van het examen schendt door te aanvaarden dat er schriftelijke vereisten aan gesteld kunnen worden, wordt hierbij geen gebrek aan motivering, noch een tegenstrijdigheid in de motivering aangetoond. Verzoeker ziet de tegenstrijdigheid in wat volgens hem moet worden verstaan onder ‘mondeling’, waarbij niets per geschrift aan bod kan komen. Dat de bodemrechter een ‘mondeling’ examen anders opvat, kan hoogstens een onjuiste visie vormen maar daarbij kan geen tegenstrijdigheid in de gedachtegang van de rechter worden ontwaard.

De bodemrechter heeft ondubbelzinnig als zijn mening aangegeven dat een examen, ongeacht zijn vorm, het presenteren van een schema of tekening kan omvatten als die een essentieel onderdeel vormen van het antwoord en dat het niet onredelijk is als meer belang wordt gehecht aan hetgeen de student uiteenzet bij zijn initiële (mondelinge) toelichting. Verzoeker geeft niet aan waarin de tegenstrijdigheid in de redenering van het bestreden besluit zou schuilen.

Met de aangehaalde motivering heeft de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen geantwoord op de door verzoeker in zijn eerste middel aangevoerde onregelmatigheid zodat de bestreden beslissing op dit punt met redenen is omkleed en de Raad van State de mogelijkheid biedt zijn wettigheidstoetsing uit te oefenen.

8.4. De aangevoerde schending van “de [jurisdictionele] motiveringsplicht” is ongegrond.

9. Het eerste middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

10. Het tweede middel is geput uit de schending van de bewijskracht van de akten, omdat in de bestreden beslissing het volgende wordt overwogen:

“Uit de wederantwoordnota kan worden opgemaakt dat verzoeker deze schema’s ook zelf beschouwt als een essentieel onderdeel van het antwoord (‘Bij een schriftelijk geëvalueerd examen spreekt het voor zich dat zulke schema(‘) dienen neergeschreven te worden (en dan had ik dit ook gedaan), echter bij een mondeling examen is dit niet zo’). Het is van twee dingen één: ofwel behoren deze schema’s tot de essentie van het antwoord en dan is dit het geval ongeacht de examenvorm. Verzoeker bevestigt dat de schema’s bij een schriftelijk examen zeker moeten worden opgeschreven; hij maakt voor de Raad evenwel op geen enkele wijze duidelijk waarom verzoeker ze bij een mondeling examen met schriftelijke voorbereiding dan achterwege zou kunnen laten en ze slechts op uitdrukkelijk vraag van de examinerator bij zijn antwoord zou moeten betrekken, zonder dat dit zich zou weerspiegelen in de toegekende punten.”

Verzoeker acht het “in strijd met de bewijskracht van de akte, hier de wederantwoordnota van huidige verzoeker, om daarin [*lees*: in de bestreden beslissing] enerzijds te stellen dat verzoeker de schema’s als essentieel onderdeel van het antwoord beschouwt en anderzijds te stellen dat verzoeker niet duidelijk maakt waarom verzoeker ze bij een mondeling examen met schriftelijke voorbereiding achterwege zou kunnen laten”. De overweging in de bestreden beslissing, dat hij niet duidelijk zou maken waarom een schema bij een mondeling examen niet zou moeten worden bijgebracht, is een vereiste stellen aan verzoeker die aan hem niet gesteld kan worden en die in strijd is met wat hij zelf in zijn wederantwoordakte heeft gesteld voor de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen. Er is door verzoeker duidelijk vermeld dat een schema thuis hoort bij een schriftelijk examen en niet bij een mondeling examen. Dit is immers de essentie zelf van het mondeling karakter van het examen.

Beoordeling

11. De wederantwoordnota waarvan de bewijskracht zou zijn geschonden behoort tot het dossier van de rechtspleging dat aan de Raad van State is toegezonden, zodat hij er acht op vermag te slaan.

12. Verzoeker spreekt niet tegen dat hij in de bedoelde wederantwoordnota heeft geschreven “Bij een schriftelijk geëvalueerd examen spreekt het voor zich dat zulke schema[’s] dienen neergeschreven te worden (en dan had ik dit ook gedaan), echter bij een mondeling examen is dit niet zo”, noch dat hieruit, in de woorden van de bodemrechter, “kan worden opgemaakt dat verzoeker deze schema’s ook zelf beschouwt als een essentieel onderdeel van het antwoord”.

De bodemrechter heeft in zijn redenering overwogen dat door verzoeker niet duidelijk wordt gemaakt hoe dit essentieel onderdeel van het antwoord bij een mondeling examen achterwege kan worden gelaten, zonder dat dit zich zou weerspiegelen in de toegekende punten.

Het middel verwijt aan de bestreden beslissing bijgevolg niet, te hebben beslist dat de wederantwoordnota een verklaring bevatte die er niet in staat of dat ze geen verklaring bevatte die er wel in staat; het middel verwijt aan de bestreden beslissing alleen aan die nota een uitlegging te geven die verschilt van de uitleg die verzoeker voorstaat.

De uiteenzetting van het middel is vreemd aan de miskennis van de bewijskracht van de akten. Het is onontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het cassatieberoep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro, en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 19 oktober 2015, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Bruno Seutin,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Geert Van Haegendoren